

Vzpomínky

Poutníci

Za sebou zas jeden den
myslím že práce až nad hlavu mám
Tak toužím si vydechnout jen
stejně už děti své nezajímám
Zajdu si na správný místo
sedí tam vždy pár kamarádů

Při víně k pravdě je blízko
v tom někdo sedá si za náš stůl
Člověče to pravda není
nevím už kolik to může být let
Čas každému tvář hodně změní
tak jak mění se stále náš svět

R: Nemusíš nic říkat
Nač máme si lhát
Na všechno krásné
můžem zavzpomínat
Vždyť je o co stát
Ptáš se mě proč tady sedím

Znáš to dnes za práci musíš se hnout
Ale proč naše město já nevím
proč ten náš zakouřenej kout
Kde velké plány jsme měli
stejně jak všichni co chtěj dál a výš

Možná že zbytečně smělí
dokud nezkusíš neuvěříš
Většina těch našich plánů
zmizela navždy jak pěna z piv
Ale to že dnes sedím tu s tebou
to je pro mě osmej světa div